

dio da je primio na prijevoz 25.040 kg ricinusovog ulja, a da je na odredištu predao 23.725 kg. Ističe da je pošiljaocu, tuženom vozaru i primaocu poznato koja se količina ulja može prevoziti u konkretnom slučaju na kamionu i prikolici, pa sud nije ustanovio stvarno činjenično stanje suočenjem tuženog i primaoca pošiljke Kemijskog kombinata u Zagrebu, kao i pošiljaoca Fabrike ulja Banat.

Drugostepeni sud je žalbu uvažio iz slijedećih razloga:

Rješavajući spor prvostepeni sud je propustio da provede dokaz da li je prilikom prijema pošiljke na prijevoz izvršeno stvarno vaganje i utvrđivanje utovarere količine u odnosni kamion-cisternu i njegovu prikolicu po težini. Iz priloženih isprava koje je priložio tužitelj ne može se razabrati na koji je način utvrđena odnosna količina unesena u prijevoznicu s jedne strane, a s druge strane ukoliko sud to nije mogao utvrditi, a obzirom na nespornu činjenicu o sadržini litarskoj kamiona-cisterne i njegove prikolice, sud je propustio da provede eventualno dokazivanje putem vještačenja i provodjenja dokaza o stvarnoj sadržini odnosnih cisterna, kao i o eventualnoj specifičnoj težini ulja koje se prevozilo.

Ovaj sud prihvaća stajalište prvostepenog suda da je specifična težina ulja, obzirom na litarsku sadržinu manja, no ovu činjenicu valjalo je utvrditi pregledom same cisterne, odnosno pregledom službenih isprava o sadržini odnosne cisterne i eventualno provodjenjem vještačkog mišljenja u pogledu specifičnih težina, mogućnosti i kapaciteta odnosnih cisterni, pa je tek tada sud mogao donijeti pravilno rješenje.

U ponovljenom postupku prvostepeni sud će utvrditi prvenstveno na koji je način i kako utvrđivana utovarena težina, tj. da li je izvršeno tariranje cisterne i prikolice prije početka utovara i utvrđivanje predate količine ulja na prijevoz vaganjem kamiona i prikolice, ili je težina unesena u prijevoznicu na osnovi podataka o litarskoj sadržini odnosnog kamiona. Nakon toga će sud, ukoliko to stranke zatraže, zatražiti mišljenje vještaka u pogledu specifične težine odnosnog ulja, pa će tek tada moći donijeti pravilnu presudu.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 2.IX 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Djuro Vranešić

Prijevoz kamionom - Vozarova odgovornost - Gubitak vremena radi čekanja zbog carinjenja robe - Vozar ima pravo otputo-

vati s robom čim je ona utovarena, ako u tom pogledu ne dobi je od pošiljalca drugačiji nalog - Vozar kojega pošiljalac nije upozorio da ne otputuje s robom neposredno nakon utovara da bi se izbjeglo čekanje za carinjenje robe, ne snosi štetne posljedice čekanja radi carinjenja - Ovo i pod pretpostavkom da je vozaču bilo, odnosno moralo biti poznato da će na granicu doći u dane kada carinarnica ne radi

Tužitelj je vozar, a tuženik je špediter koji je predao vozaču određenu količinu robe na prijevoz u Italiju. Tužitelj navodi u tužbi da je radi carinjenja robe morao čekati tri dana u Italiji, jer za to vrijeme carinarnica nije radila, čime mu je nastala šteta koju utužuje u ovom sporu.

Prvostepeni sud je odbio tužiteljev zahtjev, a drugostepeni sud na temelju tužiteljeve žalbe prvostepenu presudu ukinuo i stvar vratio na ponovno raspravljanje. U pogledu odgovornosti za štetu prouzrokovanu čekanjem kamiona, drugostepeni sud je donio slijedeće stajalište:

Što se tiče pitanja odgovornosti za nastali gubitak vremena, valja istaći da u koliko vozaču nije bilo izričito navedeno da prijevoz ne može započeti prije početka tjedna iako je utovar robe izvršen krajem tjedna, ne može se prihvatiti prigovor da vozar nije mogao započeti prijevoz odmah nakon izvršenog utovara, niti je moguće prihvatiti stajalište da bi vozaču moralo biti poznato da se carinjenje u Italiji ne vrši subotom. Za ovu okolnost, ukoliko izričito nije vozaču saopćena, vozar ne može biti odgovoran, bez obzira na to što bi mu kao međunarodnom vozaču moglo i moralo biti poznato da se carinjenje robe ne vrši u određene dane na talijanskoj granici. Za nepravilnu otpremu robe i eventualne štete koje od toga nastanu snosi odgovornost pošiljalac, ukoliko je sklapajući ugovor o prijevozu propustio da vozaču dađe određene naloge i upute.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 2.IX 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Djuro Vranešić

Prijevoz kamionom - Vozačova odgovornost - Šteta prouzrokovana slabim pakovanjem robe - Za ovu štetu isključivo je odgovoran pošiljalac - Vozač kamiona nije dužan kontrolirati da li je roba pravilno pakovana - I ako pristane preuze-